Sötét fenn az ég, fény sehol sem ég
Az arcomra álmos köd szitál
Süket, sűrű csönd, némaság köszönt
És senki sincs, ki fénylő jelet gyújtson az éjszakán!

R.: Jöjj el hát, Istenem
Lobbants lángot az éjjelen
Élő irgalmadat terjeszd ki fölénk
Jöjj el hát, Istenem
Nyíljon már ki a végtelen
Jöjj el gyermekarcú Isten, szállj közénk! / Jöjj el hát!

Földünk puszta rom, jöjj el Irgalom
Jöttöd reményt, megváltást ígér
Minden elveszett, ne hagyd népedet
Hiányod a szívekben már a földtől az égig ér!